

גליון

לא יסור שבט מיהודה

פניני תורה וחסידות, פניני מנהג והלכה, סיפורים בהמשכים וסיפורי צדיקים בשילוב תולדות וקורות דברי ימי רבוה"ק מסטרעטין זללה"ה מתוך ספר התולדות "לא יסור שבט מיהודה - סטרעטין" הנמצא בשלבי העריכה שיצא לאור אי"ה ברוב פאר והדר בעתו ובזמנו בעזרה שיתית

גליון שנ"ב - שנה ז' - פרשת פנחס - פרקי אבות פרק א' - חודש תמוז - שנת תשפ"ד לפ"ק

זמנים לש"ק פרשת פנחס: הדלק"ג: 7:58 עלות השחר: 4:39 נץ החמה: 5:52 סו"ז קר"ש: 9:27\8:51 הצית: 1:03 שקיעה: 8:15 זמן ר"ת: 9:28 הזמנים הם לפי אופק לעיקוואד יצ"ו

אמרות פהורות

יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם וגו' ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וגו'.

[בשם הר"ק רבי אברהם מקניהעיטש זללה"ה] היינו הצנע לכת הגם שהוא יצא לפניו ויבא לפניו היינו שהוא הראש הדור ומוכרח לגלות א"ע כדי שילמדו ממנו אעפ"כ יהא מגלה רק טפח ומכסה טפחיים וזה אשר יצא וגו' לפניו. אעפ"כ איש אשר רוח בו בהסתר ולא בהתגלות כל כך.
כח"י קיטעביטש ומש"ל לדגל מחנה יחודה - סטרעטין.

ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך. ופרש"י מכאן שנתאוו משה למיתתו של אהרן.

יש לפרש דהא דכתיב (דברים לד, ז) ובמותו לא כהתה עינו. פירוש גם לאחר מיתתו זכור הוא את בני ישראל להמשיך להם השפעות טובות ולהמשיך עליהם אור התורה כי כל צדיק הדור הוא בחינת משה רבינו כמ"ש (משה) (שבת קא, ב) שפיר קאמרת. ואהרן הוא הכהן גדול בחינת החסד הוא ג"כ בכל דור.

וז"ש ונאספת אל עמך וגו' שתייה נאסף אל עמך בתוך גמול תהיה תמיד להשפיע להם כמ"ש (דברים יא, יז) ונתתי מטר ארצכם וגו' דהו"ל נתן מטר ארצכם וגו' אך כל זה הוא בזכות משה לשון הוה כי זכותו עוד עמנו. וזה שהי' משה מתאווה למיתתו של אהרן שהי' זכותו ג"כ עומד תמיד עמנו כנ"ל וזה לא כהתה עינו וגו'.

תפארת שגמ" - ראלדאמסק.

פניני מנהג והלכה

הדלקת הנרות במעגל השנה זמנים מיוחדים - י'

טעמים על הדלקת נר חנוכה מקודם ואחרי' נר של שבת:

על דרך הסוד, מביא החיד"א ז"ל: ועוד איכא טעם כעיקר על דרך האמת דנר חנוכה ברישא ואח"כ נר שבת דמעלין בקודש. וכן ראוי לנהוג. וכן מביא הבן איש חי.

הפרי מגדים מביא, היות שאין לפניך שני הנרות שיכולים לומר הכלל של תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם, ולא הוי כיסופא להנר של שבת על כן טוב לעשות כן, קודם נר של חנוכה.

כמשך עניני כדלקת הנרות בחגים וזמנים לשון שצנעו הכעלי"ע

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ברכת מולא טבא וגדיא יאה

אל מול הדרת קודש, מורה דרכינו ומאיר נתיבותינו

כ"ק מרן אדמו"ר מקאסאן שליט"א

על ישראל הדרתו בעיר לעיקוואד יצ"ו

לדגל שמחת אירוסית הנכדה \ הבת הכלה שתחי'

בת בנו הרב משה שמואל הלוי שליט"א

הקו אבד"ק ווייסצין - שיקאגא שליט"א

ע"ב בחבור ההתן בנש"ק שחי'

נכד אדמו"ר מקאסאן קאזניץ סי געיש זיע"א

והין לבי"ק אדמו"ר מנאראל שליט"א

למול טוב ובשעה טובה ומוצלחת!

יזכו המחותנים שחי' לראות הרבה נחת מהזיווג והזיווג יעלה יפה יפה לתפארת המשפחות המפוארות למעלה בקודש, ויזכו לראות הרבה נחת דקדושה מכל יוצ"ח עם שפע ברכה והצלחה, שמחה וכטו"ס אכ"ר.

קול חקל ישראל kolok

ברכת מולא טבא וגדיא יאה למע"כ משפחת הגד"צ

הרב ישראל פלאם זצ"ל

והרבנית תלית"א

לרגל שמחת אירוסית הנכדה \ הכלה שתחי'

בת חתנה

הרב אהרן דוד פייערמאן

שליט"א

למול טוב ובשעה טובה ומוצלחת

יזכו המחותנים שחי' לראות הרבה נחת

דקדושה מהזיווג, והזיווג יעלה יפה יפה

לתפארת המשפחות, ויזכו לראות הרבה נחת

דקדושה מכל יוצ"ח לתפארת רבותינו ואבותינו

הקדושים נבג"מ אכ"ר. מאגריכת

מודעה לקראת יומא דהילולא קדישא הע"ז של רביה"ק רבי יצחק אייזיק מסטרעטין זללה"ה, בעמוד האהרון

הגליון יוצא לאור לזכר ולעילוי נשמת הילדה היקרה רחל ע"ה

בת יבלחט"א מוה"ר ר' אלעזר יוסף שחי', נפטרה כ"ג אדר ב' תשפ"ד לפ"ק, ת.נ.צ.ב.ה.

בקשו רחמים עבור הנפגעים מק"ק סטאלין קאלין (משנת תשפ"א) המקוים לרחמי שמים מרובים [ב"ה אצל השני דאו שיפור גדול בס"ד]

דוד צבי בן ליבא, שמואל מאיר בן זעלדא

והן אל כביר לא ימאס תפלת רבים, ויתקבל לרחמים ולרצון תפלתנו לפני אדון כל, בתשח"י אמן

בקשו רחמים לרפואתו השלימה והמהירה של

אהוד מחשובי צדיקי דורנו שליט"א

מרן ישע"י יעקב בן רייזל שליט"א מסקולען

הזוקק לרחמי שמים מרובים

והן אל כביר לא ימאס תפלת רבים, ויתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל

ארץ אשר ה' אלוקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלוקיך בה מרשית שנה ועד אחרית שנה השתדלו והרבו בחינתו ובקשה עבור אחינו בני ישראל הנמצאים בארצינו הקדושה - הקדושים וליצו בעד החיים שישארו בשלמות הבריאות ברוח ובגשם בלי שום מכשול. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה ומואפילה לאור גדול ומשעיבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן מריב ונאמר אמן!

הגליון יוצא לאור ע"י מכוון מאמר משה - סטרעטין שנתייסדה לשמו ולזכרו הקוה"ט של כ"ק מרן רביה"ק רבי משה מסטרעטין זללה"ה נכל עניני הגליון, להערות והארות וכן להשיג הגליון ע"י אי-מעיל ניתן להתקשר להכתובת של: degelmacheneyehuda@gmail.com

המשך פון לעצטע וואך: מיר האבען דערציילט איבער דער יונגע רבי רבי אשר - דער צדיק ממש גייט אויס פון חולשה און זיין מאמע בעט זיך ביי איהם צו עפעס עסין - עפעס פליישיגס. ס'איז קלאר אז דער צדיק מוז עפעס עסין אבער ער רעדט זיך אפ אז ער איז מסכים נאר ווען איינער לדוגמא אזוי ווי דער חסיד רבי איטשע דוד וואס איז א תלמיד חכם, א אויסגעארבעטע חסיד, מלא קדושה און ער וועט מסכים זיין צו זיין א שוחט. למעשה די חסידים האבען געכאפט די רמו און נאך א לאנגע ויכוח און שמועס מיט רבי איטשע דוד האט ער ענדליך מסכים געוועהן צו ווערן א שוחט און נישט סתם א שוחט נאר דער רבי ר' אשר'ס שוחט. רבי איטשע דוד נעמט זיך באלד אין די הענט אריין צו לערנען דער נייע פאך - שחיטה - עס איז דאך נישט קיין פשוט'ע זאך. למעשה נאך אסאך עמך ויגיעה איז רבי איטשע דוד גרייט צו ממלא זיין דער רצון פונעם צדיק און אהנהיבן מלאכת השחיטה. מיר האבען מתאר געוועהן מיט וואס פאר הכנה איז דער חסיד צוגעגאנגען צום שחיטה, מיט א תפלה לנורא עלילה אז מען זאל חלילה נישט נכשל ווערן על ידו. די מעמד השחיטה אליין איז אריבער מיט גרויס סיעתא דשמיא. **ביטע ליינט יעצט ווייטער:**

וואס איז געוועהן די גרעסטע הנאת עולם הזה פאר רבי איטשע דוד? אז די צדיק וועט עסין פון זיין שחיטה:

איינמאהל רבי איטשע דוד איז געווארן די שוחט מיט די ה"א הידוע פונעם צדיק האט מען אינעם רבינס הויף שוין זייער אכטונג געגעבן אויף איהם, ער איז געווארן דער רבי'ס פערזענליכע נאנטע מענטש, עס איז געוועהן ווערט די גאנצע הארעוואניע פון רבי איטשע דוד אז ער קען שחט'ן פאר דער צדיק און ווען ער האט געזעהן ווי די צדיק עסט פון זיין שחיטה האט ער געוויסט אז אלעס האט זיך געלוינט אבי דער צדיק עסט פון זיין שחיטה.

דער צדיק לעומתו האט שטארק מכבד געוועהן רבי איטשע דוד און מכיר טובה געוועהן פאר איהם פאר זיין הארעוואניע און מיה וואס ער לייגט אריין אין די מלאכת השחיטה נאך דערצו ווען די גאנצע ענין איז געוועהן על פי דער צדיק'ס בקשה.

די חסידים האבען אויכעט מוקיר געוועהן די חסיד רבי איטשע דוד ווען זיי ווייסען פון די ענין אז דער צדיק'ס שוואכע גוף האלט זיך ביים לעבן אדאנק דער חסיד רבי איטשע דוד'ס שחיטה, אזוי אויך די אלטע רעבעצין האט שטארק הנאה געהאט פון דעם אז איהר זוהן דדער יונגע רבי עסט ענדליך און עס געבט איהם כח צו עבודת השי"ת אין אלע ענינים. עס איז פשוט א נס! טראכט זי - מיין זוהן האט ממש גע'פאסט איידער דער שוחט איז אהנגעקומען.

דער חסיד רבי איטשע דוד'ס איבערגעגעבנקייט פאר'ן רבי'ן:

למעשה אלץ א חלק פון רבי איטשע דוד'ס יראת חטא - דאס זיין א דחיל חטאין, האט ער ממש חושש געוועהן כסדר אז אלעס זאל זיין אויף די בעסטע וועג וואס קען נאר זיין שייך.

זיין הכנה צו יעדע מאהל וואס ער האט גע'שחט'ן פאר די צדיק האט צוביסלעך גענומען א פרייז, אומוויסענדיג, יעדעס מאהל וואס רבי איטשע דוד פלעגט מאכען זיין הכנה צום שחיטה האט ער זייער שטארק אויסגעשארפט די מעסער דארעך זיין שטיינער אבער למעשה חוץ פון מאכען די מעסער שארף האט ער אויכעט געמאכט אסאך אסאך שטויב.

עס האט נישט געמאכט א חילוק ביי רבי איטשע דוד, ער האט עס קיינמאהל נישט באמערקט אז די ציממער ווי ער שארפט אויס די מעסער איז זייער פארמאכט. יא! ס'איז דא א פעסטער, עס איז איהם נישט איינגעפאלען עס צו עפענען - וואלט ער אזוי געטוהן וואלט עס נישט געשאדט פאר איהם אזוי שטארק אבער למעשה האט ער נישט געפענט די פענסטער און ער האט יא געשארפט די מעסער, און די ציממער איז געוועהן פיהל מיט שטויב און רבי איטשע דוד האט איינגעאטעמט צוביסלעך נאך און נאך שטויב.

עס איז זייער נישט גוט געוועהן פאר איהם אבער רבי איטשע דוד האט זיך נישט אפגעשטעלט פון זיין מלאכת הקודש - ווען דער רבי'ס צורה שטייט פאר זיינע אויגען - ווי שטארק הנאה ער האט געהאט צו זעהן ווי דער צדיק עסט א שטיקל כשר'ע פלייש בתכלית ההידור. די שטויב האט למעשה געמאכט אז רבי איטשע דוד נעמט זיך זייער שטארק היסען און אסאך מאהל ווען ער האט געוועהן פארנומען מיט שארפן זיין מעסער'ס האט ער שטארק געהיסען אבער ער האט נויך נישט געמאכט צו טוהן פון דעם בכלל.

חילוף משמורות – דער בית אהרן ווערט נסתלק:

טו"ב סיון תרל"ב, מאלינוב, די סטאלינער חסידות האט פארלוירן זייער קרוין, דער הייליגע בית אהרן איז נסתלק געווארן, די קלאפ איז געוועהן זייער גרויס אבער די חסידים האבען זיך געטרייסט וויסענדיג אז ער האט איבערגעלאזט א גרויסע זוהן – דער יונגע רבי, די עולם בעייט צום מיט א תפלה צו בורא עולם אז יאריך ימים על ממלכתו און ער זאל קענען פירען די סטאלינער חסידות אקעגן משיח צדקינו.

עס איז נישט קיינער איינגעפאלען אז אביסעלע מער ווי א יאהר וועט מען כאפען א פרישע קלאפ – למעשה די וועלט איז וועלט און אלעס פארט ווייטער – עולם כמנהגו הולך. רבי איטשע דוד וואס ביז היינט איז ער געוועהן ביים יונגע רבי אלץ דער רביס זוהן, איז יעצט געווארן נאך נענטער ווען ער איז געווארן דער נייע רביס פערזענליכע שוחט און מקורב.

ווי דער רבי איז געגאנגען איז רבי איטשע דוד מיט געגאנגען. ווען דער רבי איז געפארן צו א אנדערע שטאט איז דער געטרייע שוחט ווייטער מיט געפארן – קען זיין מען וועט איהם בעטן צו שחטן פאר'ן רבין עפעס ווען מען איז אין א אנדערע שטאט. אזוי האט זיך די צייט געריקט.

חודש מנחם אב תרל"ג לפ"ק – א מגיפה קאכט אין דראהביטש:

דער יונגע רבי באקומט א באריכט אז אין די שטאט דראהביטש קאכט א מגיפה, קיינער וויסט נישט פשוט פון דעם אבער אזוי איז. דער צדיקים הארץ גייט אויס פאר א אנדערע איד, ער הייסט איינשפאנען פערד מיט וואגען און מען פארט קיין דראהביטש. פארשטייט זיך אז דער שוחט – אונזער רבי איטשע דוד פארט מיט אויף די וואגען פונעם רבין.

דער לעצטע נסיעה איז געוועהן פחדים דיג, עס איז מקובל פארשידענע ענינים פון דער נסיעה, ווי דער צדיק האט מרגיש געוועהן אז ער קומט שוין נישט צוריק קיין קארלין. ווען דער צדיק איז אהנגעקומען קיין דראהביטש האט מען איהם שטארק געבעטן ער זאל נישט אריין גיין ווייל עס איז דא א מגיפה אבער דער צדיק מאכט זיך נישט צו טוהן פון דעם.

וואס האט געשעהן ווייטער? זעה דער קומעדיגע וואך

לזכר עולם יהיה צדיק

נר ה' נשמת אדם, לזכרון עולם בהיכל ה'
לזכר ולעילוי נשמת אדונינו מורינו ורבינו
כ"ק רביה"ק רבי יצחק אייזיק מסטרעטין זללה"ה
בן רביה"ק רבי יהודה צבי ^[השני] מסטרעטין זללה"ה
נסתלק כ"ב תמוז שנת תש"ז לפ"ק
זכותו הקדוש והטהור יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לזכרון עולם בהיכל ה'

לזכר ולעילוי נשמת
הבתולה היקרה מרת שיינדל ליבא ע"ה
בת רביה"ק רבי ישראל מראהאטין - בראד זללה"ה
נפטרה כ"א תמוז תרע"ה לפ"ק, ת.נ.צ.ב.ה.
היות שלא זכתה להשאיר אחרי' זש"ק נא לעשות
חסד של אמת וללמוד לע"נ – היא"צ בש"ק

לזכר עולם יהיה צדיק

נר ה' נשמת אדם, לזכרון עולם בהיכל ה'
לזכר ולעילוי נשמת אדונינו מורינו ורבינו
כ"ק רביה"ק רבי יצחק אהרן מראהאטין זללה"ה
בן רביה"ק רבי אורי מראהאטין זללה"ה
נסתלק כ"ו תמוז שנת תרנ"א לפ"ק
זכותו הקדוש והטהור יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

לזכרון עולם בהיכל ה'

לזכר ולעילוי נשמת
הגה"צ רבי שלמה בן הרב יהודה לייב געלמאן זצ"ל
חתן רביה"ק רבי חיים משולם פייביש מסטרעטין זללה"ה
ונכד רביה"ק רבי יצחק אייזיק מסטרעטין זללה"ה
נפטר כ"ד תמוז תשס"ט לפ"ק, ת.נ.צ.ב.ה.

אמירה נצחית וסיפורי צדיקים לפרשת השבוע

ו"פ "צרור את המדינים" ובוודאי "והכיתם אותם", "כי צוררים הם לכם בנבליהם" כי הם לוקחים אתכם במחשבתם [להרע לכם], ובוזה יהיה להם בוודאי שבירה והכאה.

זרע קודש

ובני קרח לא מתו.

ופרשיי ז"ל מקום גבוה נתבצר להם בניהנם וישבו שם (כו, יא).

ז"ל מה כוונת רש"י ז"ל להביא הדרש הלזה אשר לכאורה לא נצרך הדרש להפשט.

אולם י"ל כי ה"י קשה לרש"י ז"ל למה נכתב זה הלשון "לא מתו" ולא כתיב ח"ו. אך גנה ידוע מהקדמונים שהענין שאירע לקרח שפיקח ה"י הסיבה מאת ה"י. למען היות שני עדים בני בשר ודם בשמים ממעל ובארץ מתחת להעיד על יחודו ואחדותו ית' ולזה ויתהלך הנגד להעיד בשמים ממעל, וקרח לארץ מתחת, והמה מעידים על יחודו ואחדותו ועל משה ותורתו כי אמת הוא.

והנה על כי מוכרח ה"י הדבר מאת ה"י שקרח יהא שם בניהנם כנ"ל לזאת גם בני קרח הוכרחו להיותם בבחי' מקום אביהם כדברי חז"ל שלא יהא אביו בניהנם ובנו בני' ע. אך יען כי על לא דבר שם היו. ע"כ נתבצר להם שם מקום גבוה. ולזה לא כתיב אצלם לשון ח"ו כי ה"י במשמע לשון עלי' בני' ע. ודו"ק.

למה לזר

אבינו מת במדבר והוא לא ה' בתוך העדה. ויקרב משה את משפטן לפני ח' (כו, א).

הנה איתא בגמרא כי המקושש לשם שמים נתכוין, כיון ששמעו ישראל (במדבר יד, לה) במדבר הזה יתמו ושם ימותו עמדו וחללו שבת, וכיון שה' בלא עדים והתראה לא נענשו, עמד הוא וחילל שבת בעדים והתרה ונהרג למען לא יחללו עוד השבת.

והמעם שסברו ישראל שמותר לחלל השבת, משום דאיתא בספרי כל המחלל שבת אין נוטל חלק בארץ, דארץ ישראל ניתן להם בזכות השבת, וכעת ששמעו במדבר הזה יתמו ושם ימותו, שלא יטלו חלק בא"י, לא היו מקיימין השבת.

ובאמת לפי דברי הספרי המחלל שבת אין נוטל חלק בארץ קשה כיון דצלפחד שה' מקושש (שבת צו:) חילל שבת, האיך יטול חלק בארץ, ע"ז טענו בנות צלפחד "אבינו מת במדבר" מפני תיבת "במדבר" הזה יתמו, שעמדו וחללו שבת, ועמד הוא וחילל ונהרג, "והוא לא היה בתוך העדה" שחיללו שבת שלא לש"ש רק לש"ש נתכוין וא"כ מניע לו חלק בארץ, ולכך "ויקרב משה את משפטן לפני ה'" כי רק הקב"ה יודע אם לש"ש נתכוין.

הגה"ק רבי יהונתן לייבשיץ ז"ל (הר"ד פניניס יקרים נשם ספר סגולת משה)

יפקוד ה' אלפי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאו ואשר יביאו ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה (כו, טז).

יש לדקדק כפל הענין אשר יצא לפניו וכו' ואשר יוציאו וכו'.

ואפשר הדרך של הנשיא הוא שהולך לפני העם, ודרך של הרועה שהולך אחרי הצאן וכן אמרו רז"ל. ובוה פירשו ראשונים ורעם ונשאים עד העולם, ורעם כרועה, או נשאים כנשיא.

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי וגו' לכן אמור הנני נותן לך את בריתי שלום. ובמדרש: אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו (כה, יא).

והוא פלאי, מה משמיענו המדרש בזה.

אכן בהעיר לב ושום שכל י"ל, דלכאורה מה ה' השבת החימה שעשה פנחס, הלא מצינו שכל אלו שחמאו כבעל פעור באמת נענשו, ועד כמה ה' צריך להמית מ' ישראל, עד שהוצרך פינחס להשיב את חמתי ית"ש.

אכן י"ל כי כללות ישראל הם ערבים זה לזה, ומצד הערבות נתחייבו אז כל ישראל ח"ו, וע"י קנאת פינחס שככה חמתו ית"ש.

והנה הוקשה להמדרש, הלא ידוע ומפורסם כדברי חז"ל (קידושין לט:): ואנו מאמינים בזה "שכר מצוה בהאי עלמא ליכא וא"כ מה זה שאמר השי"ת למשרע"ה פינחס בן אלעזר וגו' הנני נותן לך את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחרי'". הלא זה העולם אין בו כדאי להשתלם בו שכר מצוה.

אכן י"ל דהנה פינחס למד ממשרע"ה ההלכה דבעל ארמית קנאין פוגעין בו (מנהגין פג). ובראותו מעשה זמרי העיר את לבבו לקיים מצוה זו ולקנא קנאת ה' צבאות, בלתי שום כוונה אחרת, אך ממילא נסתעף מזה שהשיב את חמתו ית"ש שלא יתחייבו בני' כל' עבור הערבות, וא"כ אף שהשכר על המצוה ממש שעשה לש"ש לקנא קנאת ה' צבאות קיים לעד ולעולמי עולמים לעוה"ב, אבל על מה שנסתעף ממצוה זו שהשיב את חמתו ית' על דבר זה נטל פינחס שכרו בהאי עלמא.

וזהו מפורש ג"כ באר היטב בפסוק "השיב את חמתי" - על ידי "בקנאו את קנאתי" היינו שהוא עשה רק בכוונה זו לקנא קנאתי וע"י נסבב הדבר ממילא שהשיב את החימה שלי מעל בני'.

"לכן אמור וגו' תחת אשר קנא לאלקיו" היינו דבר זה שקיים המצוה לקנא קנאת ה' צבאות עוד נוסף לזה "ויכפר על בני ישראל" ולזה "בדין הוא שיטול שכרו" אף בעוה"ז, אבל שכר מצוה גופא קיים ועומד לו לעולם הנצחי שכולו טוב, והבן כ"ז היטב.

אורח ישראל

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השית את חמתי במדרש רבה בדין הוא שיטול שכרו (כה, יא).

יש ליישב, דידוע שכר מצוה בהאי עלמא ליכא וכתבו המפרשים דאין הקב"ה עובר בבל תלין, דאין אדם גומר שום מצוה בהאי עלמא שא"א לו לומר שכבר גמר מצות הנחת תפילין אחר שחולצם בלילה, כי גם כל הלילה יה' שומר ומצפה עד עלות השחר להניחם, וחייב אדם להתאוות לקיים כל המצות תמיד, וכיון שנאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאה ופועל שלא גמר מלאכתו אין הבעל הבית עובר עדיין בכל תלין, וא"ש.

אך מצוה זו שעשה פנחס לקנאות ברשעים א"א להתאוות עלי' שתבוא לידו ח"ו ארבה יתפלל שלא יארע עוד כזאת בישראל, וא"כ "בדין הוא שיטול שכרו בעוה"ז שכבר גמר מצותו ה'ו'.

תורת משה, חמ"ס סופר

צרור את המדינים והכיתם אותם. כי צוררים הם לכם בנבליהם (כה, יז).

ע"ד ששמעתי מאדומ"ר הרב הקדוש מהר"ם מרימנאב זצ"ל שאמר: כשגוי ישר וכדו' לוקח אותי בפיו ומדבר בי, בוודאי יש לו מורא גדול מאתי וכו', והשכל מחייב כן, כי אנחנו קדושים וכשלוקחים אותנו בפיהם בדיבורם, שוברת הקדושה אותם.

וג"ל שאפילו אם רק במחשבה מחשבין במחשבתם מאתנו יש להם שבירה.

וזה שאמר "יפקוד וכו' אשר יצא לפניהם" כדרך הנשיא, וכמו שאמר איש על העדה שאז יצא לפניהם וכו', כי כן ארחות כל נשיא בהם, וכשלא יהי זכות, לפחות יהיה להם מנהיג "אשר יוציאם ואשר יביאם" כמו רועה שהולך אחר צאנו, ולא יבצר ממנהיג ש"לא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה", דלפחות יהי להם מנהיג אף שאינו נשיא, וכרועה עדרו ירעה.

פני זוד

אשר יוציאם ואשר יביאם (כו, יז).

נראה לפי הידוע דברי האלשיך הק' ז"ל, דהא דאחז"ל (אבות ג, יז) אם אין קמח אין תורה - אם אין תורה אין קמח, כי זה הוא טענת הקב"ה עם ישראל, שהקב"ה אומר אם אין תורה אין קמח, שמקודם ילמדו תורה ואח"כ ישפיע להם פרנסה. וישראל טוענים אם אין קמח אין תורה, שמקודם ישפיע להם פרנסה ואח"כ ילמדו תורה כי א"א ללמוד מתוך הדחק. והנה הצדיקים צריכים לפעול עבור ישראל שהקב"ה ישפיע להם מקודם פרנסה.

והנה פרנסה יכונה בשם 'ציואה' כדכתיב (דברים לג, יח) שמח זבולן בצאתך שיוצא עבור פרנסה, וזהו שבקש משה מהש"ת שימנה להם איש כזה "אשר יוציאם ואשר יביאם" היינו שישפיע מקודם פרנסה המכונה ציואה, ואח"כ "יביאם" לפנים לישב באהלה של תורה, ע"כ כתוב מקודם "אשר יוציאם" ואח"כ "אשר יביאם" כטענת ישראל לפני הקב"ה.

עטרת ישועה

צו את בני ישראל ואמרת להם את קרבני לחמי ראשי ריח ניחחי תשמרו וגו' ופרש"י מה אמור למה יפקוד ה' אמר לו הקב"ה עד שעתה מצוני ע"ב בני צוה את בני עלי וכו' (כה, ב).

ואפשר עוד בסמיכות הענינים הדנה כבר נודע דרז"ל אמרו אילו בא משה לארץ ישראל לא הי' נחרב המקדש. וביארתי בדרושים דהעיקר שהי' משה מתפלל לכנס לא"י הי' כדי שלא יחרב בהמ"ק ולא יגלו ישראל מארצם. והנה ארז"ל בנתיחות איכה רבתי בפסוק ולא אותי קראתי יעקב וגו' לא הבאת לי שיה עולתיך שני תמידין שהיו מקריבין בכל יום שנאמר את הכבש א' תעשה בכורבן ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. והנראה דזה הוא עיקר גורם החרבן בהמ"ק הדנה אמרו רז"ל לא לן אדם בירושלים והמא בידו. כי התמיד של השחר הי' מכפר על עבירות של לילה. ושל בין הערבים על עבירות של יום. א"כ כ"ז שהיו מקריבין התמידין לא הי' חמא ביום. ולמה יחרב המקדש. אבל כיון שפסקו התמידין ולא הי' להם כמה להתכפר גרמו עונותיהם שיוחרב המקדש וגלו מארצם.

א"כ א"ש דאחר שנגזר מיתה על משה אמר הקב"ה "צו את בני ישראל את קרבני לחמי" להקריב לי כלומר שישמרו הדבר הזה מאוד כדי שלא יחרב המקדש ולא יגלו מארצם.

יען שמעשה

אליהו מלאך הברית

כאשר הוכנס הגאון רבי עקיבא יוסף שלעזינגר זצ"ל, לימים מגדולי מומשיכי דרך החת"ם סופר זיע"א, לבריתו של אאע"ה היה רבינו החת"ם סופר זיע"ה המוהל והסנדק גם יחד, כמובא בה'מוהל ביכל' שלו, "מלתי ופרעתי על ברכי הילד עקיבא יוסף ב"ר יחיאל ב"ר הערש בער".

אף שבסוף ימיו כבר לא הי' רבינו פורע אלא חתנו הג"מ דוד צבי עהרנפעלד זצ"ל, אולם בהברית שלו כשהגיעה שעת הפריעה חפשו את רבי דוד צבי ולא מצאוהו במקום ורבינו מל ופרע, וכאשר גמר את הפריעה הרים את ידיו ואמר: "ראו כי אין לי צפורן, אליהו סייע בידי", ובשעת סעודת הברית דרש החת"ם ואח"כ הלך לברך את הרך הנימול ואמר אין הקב"ה עביד ניסא למגנא, בהוסיפו כי "הוא יתקן הרבה חורבות".

מנהיג שיהא סובל אל אחד ואחד...

פעם אחת היתה בעיר יאס הבירה גזירת מגיפה על תינוקות רח"ל, וכידוע היה יאס עיר ואם בישראל, ונודעו שם טובי העיר לשאול מצדיקים על איזה עון בא עליהם העונש זה, ואמרו צדיקי הדור כי זה נתהווה מחמת המחלוקת והדברי ריבות שיש בין הרבנים ובין אנשי הקהילה.

החליטו לנסוע להגה"ק בעל הדעת קדושים מבוטשאטש זי"ע ולבקשו שיועיל בטובו לבוא ולשבות בעיר יאס ויעשה שלום ויבקש רחמים שתיעצר המגיפה מהעיר. בתחילה נענה הגה"ק בתשובה חיובית על הפצרותם והחליט לנסוע, אך כששמע מאחורי הדלת שאחד מטובי העיר אמר שבטח יהיה לו להצדיק מבוטשאטש כבוד גדול וממון רב בעיר יאס, חזר בו הצדיק מהחלטתו, ואמר שבשביל זה אינו רוצה לנסוע שמא יזיק לו, אלא שהוא יכול ליעץ אותם שישעו אל הרה"ק מרוז'ין זי"ע, שהוא לא מפחד לא מכסף וזהב ולא מכבוד, ובטח שהוא יסע.

כן עשו וכן הוה. הרה"ק מרוז'ין נסע עמם ליאס, ותהום כל העיר לקראתו, ולא היה אפשר לגשת אליו מרוב הקהל. טובי עיר שראו שהדוחק הוא נורא ואיום פעלו אצל הממשלה הטורקית שישלחו מספר שוטרים שיעמדו על פתח בית הכנסת לעשות סדר ולעצור בעד הקהל הצופף, ובאשר שהשוטרים הטורקים המה בעלי כעס וחמיה, וכשראו יהודי אחד דוחק את עצמו ביותר, שלף אחד את מקלו והכה על יד האיש ופצע אותה, הרה"ק מרוז'ין שראה זה - אף שלא ידע שהשוטרים באו למען כבודו - הצטער ע"ז מאד. ובמשך שהותו ביאס פעל לעשות שלום בין הצדדים וב"ה שנפסקה המגיפה וחזר לביתו.

אחרי עבור כמה שנים העלילו אנשי רשע ובליעל כידוע על הרה"ק מרוז'ין זיע"א שהוא מתכונן להיות מלך ישראל, ונתנו אותו - מטעם ממשלת רוסיה - בבית הסוהר. אחרי שעבר הרבה זמן שלא היה שייך בשום אופן לאיזה איש ליכנס אליו במקום ישיבתו, פעל אחד מחסידיו בשם ר' יחזקאל מרוואזניץ, סוחר גדול שהיה לו קשר ומשא ומתן עם הרוסים וידע בלשונם, עלה בידו לשחד את שומרי בית הסוהר שיתנו לו רשות לראות את רבו הק' על רבע שעה. כשנכנס פנימה וראה אותו רבו הק', שמח אתו מאד ואמר לו:

"יחזקאל סערצי (מל' חיבה), חשבת זה זמן רב למה ועל מה בא עלי העונש להיות יושב תפוס כאן, וחקרת ודרשתי במחשבתך ולא מצאתי בי שום עול אפילו כחוט השערה! עד שזוכרתי שכשחייתי ביאס ומספר האנשים שרצו לראות אותי ולקבל שלום היו לרוב, ומחמת הדוחק פעלו טובי העיר להעמיד שוטרים על המשמר, ופצעו אז ידו של יהודי אחד, ואני בכלל לא ידעתי שהעמידו שוטרים בשבילי, אבל מכיון שאני הייתי הגורם לכל ההתקהלות, נמצא שאני גרמתי בלא יודעים לצערו של יהודי. ולכן יחזקאל סערצי שמע נא מה שאומר אליך, קח את המפתח הזה ותמסור אותו לבני ביתי שיקחו מן הארגז שעומד שם ושם, שק קטן עם אדומי זהב שהבאתי עמי מיאס ושגנתי אותם שם, ויבחרו שני אנשים חסידים, והמה יסעו ליאס ויחקרו וידרשו על היהודי ההוא שאמנם לא ידעתי שמו, אבל שמעתי קוראים לו אז 'זאב שיינקיר', דהיה מחזיק בית-מרוח, וישתדלו למצוא את האיש ההוא או את משפחתו ויתנו לו תיכף את השק הזה עם האדומים ויפיסו אותו על הצער שגרמתי לו בלא יודעים".

ר' יחזקאל הנ"ל כששמע את כל זה שמח מאוד שיכול להיות שליח להציל רבו הק', ותיכף בבואו בחרו שני אנשים בעלי צורה, ונסעו ליאס, והחליטו לשהות ביאס וללכת לכל בתי-המרזח בכדי למלאות את השליחות, אך הנה הם נמצאים שם כבר שבועיים ועברו כבר בכל המקומות ולא מצאו, והחליטו כבר לשוב לביתם. כשהלכו לנסוע, ראו עוד בית-מרזח קטן שלא היו שם, וכשנכנסו מצאו שם ילדים, ואמרו הילדים שבחדר השני נמצאת הסבתא שלהם, וכשדברו עם האשה התפעלה מאד, ואמרה: הלא זה היה בעלי, אבל הוא כבר לא נמצא בעולם הזה זה כמה שנים, וגם תדעו שאז לא קרה לו שום דבר, והפצע שנתהווה נתרפא במהרה. אעפ"כ הפצירו בה החסידים שתקבל הפיצוי ששלח רבם הק', וגם בחרו עשרה אנשים שילכו לבית העלמין על קברו, ובקשו ממנו בשם רבם מחילה וסליחה על הצער שנגרם לו, וחזרו לביתם בטוב לב על שזכו לעשות רצון רבם הק', וכעבור זמן מה נשתחרר הרה"ק מרוז'ין מבית הסוהר.

(גר ישראל)

המשך פון קומענדיגע עמוד

מעשה נורא א': "ער האט אויפגערוזערט די וועלט מיט זיינע מופתים" שרייבט דער הייליגער צמח צדיק אויף הרה"ק רבי שלמה קארלינער זיע"א. אין יענע צייט איז דער חסיד'ישער באוועגונג נאך געווען ניי, און חסידים איבעראל האבן געהאט אויסצושטיין גרויסע רדיפות פון די מתנגדים. חסידישע רביים און זייערע אנהענגער האבן געליטן אָן א שיעור פארפלאגונגען פון אט-די קעגנער. רבי שלמה אליין האט געהאט גרויסע צרות פון זיי [קארלין איז נאנט צו ליטא].

אין לעפעלא, א שטאט אין רייסן, האבן זיך געפונען אסאך קארלינער חסידים און דער רבי ר' שלמה פלעגט אפטמאל אהינפארן צו באזוכן זיינע דארטיגע חסידים. דער פרנס פונעם שטאט איז געווען א וויסטער שונא פון חסידים, און דאס כסדר'דיגע קומען פון זייער רבי'ן רבי שלמה אין שטאט, האט אים זייער געקרענקט און ער האט באשלאסן ח"ו צו מאכן איינמאל פאר אלעמאל אָן ענדע צו דעם. דאס קומענדיגע מאל וואס די חסידים אין לעפעלא האבן גענומען מאכן הכנות צום רבי'נס באזוך אין שטאט. האט דער פרנס, דער מתנגד, גענומען קאכן א פלאך וויאזוי אויסצופירן זיינע בייזוויליגע געדאנקען; ער האט געדונגען צען שטארקע מענטשן, זיי זאלן אפוארטן רבי שלמה קארלינער ביים אריינגאנג פון שטאט, און חלילה אים גוט צעשלאגן.

צווישן די הייסע חסידים איז געווען א מקורב ר' מאנעלע, און ער האט זיך דערוואוסט וועגן די שוידערליכע פלענער וואס דער פרנס האט אויסגעארבייט; שנעל האט ר' מאנעלע איינגעשפאנט א פערד און זיך געאילט אין וועג קעגנפארנדיג דעם רבי'ן אים אנזאגן וועגן דעם בייזן פאסטקע וואס די מתנגדים האבן אים צוגעגרייט. עס האט זיך אויף רבי שלמה'ס הייליגע געזיכט, נישט דערקענט קיין גרויסע התפעלות, ווען ער האט געהערט רבי מאנעלע'ס רייד, ער האט אים בלויז אנגעזאגט, אז ווען ער וועט דערגרייכן צום באשטימטן ארט וואו די חברה ווארטן אים אפ, זאל ער, ר' מאנעלע, אנווייזן ווער עס איז דער פרנס. ווען דער וואגן פון רבי שלמה קארלינער איז ענדליך אנגעקומען ביים טויער פון שטאט האט רבי שלמה געהייסן זיך אפשטעלן. ער האט זיך געוואנדן צום פענסטער וואו די יונגען זענען געשטאנען און מיט זיינע הייליגע אויגן האט ער שארף דורכגעדרונגען דעם פרנס. ווען דער פרנס האט געזען דעם הייליגן געזוכט פון רבי שלמה קארלינער, האט אים אנגעקאפט א שרעקליכן פחד, און ער האט זיך מיט שרעק אנדערגעווארפן אין פארנט פון רבי'נס וואגן בעטנדיג דעם רבי'ן ער זאל אים מוחל זיין אויף דעם הארבן חטא וואס ער האט חלילה געוואלט באגיין קעגן אים.

מעשה נורא ב' – דער צדיק איז משפיע עשירות: ר' געציל איז געווען פון די גרויסע חסידים פון הרה"ק רבי שלמה קארלינער, און ער איז געווען א גרויסער עושר מיט פיל רייכטום. וועגן זיין עשירות פלעגן חסידים דערציילן אזא מעשה:

אין שטאט מאזור האבן געוואוינט פיל מתנגדים, און די קליינע צאל חסידים פלעגן כסדר דערקוטשעט ווערן דורך זיי, למשל ווען די שטאט-לייט האבן געדארפט באצאלן געוויסע הויכע שטייערן, האט מען דאס ארויפגעווארפן אויף זיי, טראצדעם וואס זייער מאגערע פרנסה צושטאנד האט עס ווייט נישט ערלויבט. עס איז געווען איינמאל נאך סליחות, די חסידים פון מאזור האבן זיך שוין געפונען אין קארלין אויף די הייליגע טעג, און דער רבי, רבי שלמה קארלינער, האט געלאזט רופן צו זיך דעם חסיד ר' געציל וועלכער איז אויך געקומען פון מאזור. "געציל, איך וויל דיר מאכן פאר אָן עושר!" - האט דער רבי ר' שלמה אויסגערופן צו אים. געציל איז געווען אָן עניוה'דיגער חסיד און ער האט זיך מתנצל געווען פאר'ן רבי'ן מיט גרויס הכנעה: **רבי, וואס פעלט עס מיר אויס...**

ערב ראש השנה, דער פארקער אין הויף איז געווען זייער גרויס, און פלוצלינג קומט ווידעראמאל א באפעל פון רבי'נס צימער, רבי שלמה זוכט דעם חסיד ר' געציל. נאכאמאל ווענדט זיך דער רבי צו אים: **געציל, איך וויל דיר מאכן פאר אָן עושר!** ר' געציל קנייטשט זיך איין מיט בושה: **רבי, וואס פעלט עס מיר אויס? טענה'ט ער ווייטער איין מיט גרויס שפלות ווי ער זאל זיך פרובירן פארענטפערן אויף עפעס.**

דער יום טוב איז שוין אריבער אין מחיצה פונעם צדיק רבי שלמה קארלינער, און די חסידים, איידער זיי לאזן איבער דעם הייליגן הויף קומען זיי נעמען א ברכה פונעם צדיק. צווישן זיי איז אויך אונזער ר' געציל. דער רבי זוכט אים ארויס און צום דריטן מאל לייגט אים רבי שלמה פאר זיין רצון: **געציל, איך וויל דיר מאכן פאר אָן עושר!** ווען ר' געציל אנטזאגט זיך ווידער, בייזערט זיך דער רבי: **"געציל, דריי מאל האב איך דיר געוואלט געבן עשירות, וואס הייסט אז דו זאגט זיך אפ?"**

הערנדיג אזעלכע שטרענגע רייד פון רבי'ן האט ר' געציל זיך אינגאנצן מבטל געווען און געזאגט פאר'ן רבי'ן אז ער איז אויף זיך אלעס מקבל. רבי שלמה הייסט אים דאן גיין צום פריץ פון שטאט און בעטן ער זאל אים מאכן פאר'ן נייע פרנס אין שטאט אנשטאט דעם אלטן פרנס. אויך זאגט אים רבי שלמה, ער זאל זאגן דעם פריץ אז פאר'ן אלטן פרנס זאל ער געבן מלקות-ארבעים, אים גוט אנשלאגן די ביינער.

פארשטייט זיך אז ר' געציל האט געטון גענוי ווי דער רבי האט אים געהייסן. אנגעטאן אין זיין אלטן פארלאטעטן קאפטן איז ער אוועק צום פאלאץ פון פריץ און אנגעקלאפט דארט אין טויער, דער פריץ האט אים אנטפאנגען מיט גרויס כבוד, ער האט צעזאמענגערופן זיין גאנצער הויז-געזונד און אין באגייסטערונג אויסגערופן צו ר' געציל: **אזוי ווי איך זע אז דו ביסט זייער א געזעצטער מענטש, האב איך באשלאסן דיר צו קרוינען אלס די נייע פרנס אין שטאט!**

צומארגנס האט דער פריץ איינגעלאדנט צו זיך זיינע חשוב'ע מיניסטארן, צווישן זיי איז אויך געווען דער אלטער פרנס: **"פארוואס האט מען נישט גערופן געציל?"** האט דער פריץ זיך געבייזערט, און ער האט באפוילן דעם אלטן פרנס ער זאל גיין ברענגן געציל'ען.

א צעטומעלטער איז דער פרנס ארומגעלאפן אין שטאט, זוכן וועלכע געציל דער פריץ מיינט, ביים ענדע האט ער געשלעפט פינג'ר אנדערע געציל'עך אבער דער פריץ איז נישט געווען צופרידן: **שקר, דאס איז נישט 'געציל'!** האט דער פריץ געשווימט פאר צארן.

מיט גרויס כעס האט דער פריץ געשיקט זיינע וועכטער צו ברענגען 'געציל', און דעם פרנס האט ער געהייסן אנשמייסן מיט שטעקענס. ווען די פארזאמעלטע האבן איינגעזען אז דער פריץ מיינט עס ערנסט און עס העלפט נישט קיין תחנונים, האבן זיי זיך גענומען בעטן ביי געציל'ען - וועלכער איז דאן שוין דא געווען - ער זאל ווירקן אויפ'ן פריץ ער זאל צוריקציען פון זיין באשלוס. מתחילה האט געציל זיך אנטזאגט דערפון, די ווערטער פון זיין רבי'ן האט נאך גוט געקלינגען אין זיינע אויערן. אבער די הארצרייסענדע געבעטן פון די פרוי און קינדער פון פרנס האבן צעבראכן זיין הארץ און ער האט מסכים געווען צו בעטן רחמים ביים פריץ.

איבער א יאר איז ר' געציל געקומען צו פארן קיין קארלין, ווי א גביר, די ברכה פון רבי'ן איז גענצליך מקויים געווארן, געציל איז געווארן אָן אמת'ער עושר. רבי שלמה האט אים אבער ענטפאנגען מיט תערומות: **געציל, אמת דו האסט געפאלגט און געטון אלס וואס כ'האב דיר געהייסן, אבער וויבאלד דו האסט מיר נישט געפאלגט מיט דעם וואס כ'האב דיר געהייסן שלאגן דעם פרנס, וועט די עשירות בלייבן נאר ביי דיר, דייער קינדער אבער וועלן זיין בלוטיגע ארעמעלייט!**

הילולא דצדיקיא

הרב הקדוש רבי שלמה מקארלין הי"ד - זיע"א נעקה"ש כ"ב תמוז תקנ"ב לפ"ק

ואלה תולדות: הרה"ק רבי שלמה הלוי קארלינער זיע"א איז געבוירן געווארן צו זיין פאטער רבי מאיר אין שטאט טולטשין. ער איז געווארן אן איידעם ביי איינער פון די גבירים אין שטאט. שוין אין זיין גארער יוגנט האט הרה"ק רבי שלמה גע'שמ'ט אלס עילוי און ער איז געווארן באקאנט מיט'ן צונאמען "רבי שלמה חריף".

נאך זיין חתונה איז הרה"ק רבי שלמה געפארן קיין קארלין, דארט איז ער נתקרב געווארן צו חסידות דורך הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זצוק"ל, און זיי זענען צוזאמען געפארן לערנען חסידות ביים הייליגן מגיד דער רבי ר' בער ממעזריטש זיע"א, דער גרויסער מגיד איז דאך געוועהן די ממלא-מקום פון בעש"ט הק' זיע"א נבג"מ.

דער גרויסער מגיד האט זיך אויסגעדריקט אויף הרה"ק רבי שלמה, אז זיין גאנצער זעהל ציהט נאר צו יראת שמים. באלד נאכדעם וואו ער האט זיך אנגעשלאסן צווישן די תלמידי המגיד האט ער באהאלטן זיין גרויס גאונות און ער האט זיך פארדינגען אלס א מלמד דרדקי. נאכ'ן הסתלקות פון הרה"ק רבי אהרן קארלינער איז הרה"ק רבי שלמה נאך ווייטער געפארן צום הייליגן מגיד ביז צו די הסתלקות, דאן האט ער באשלאסן זיך מקשר צו זיין צו הרה"ק רבי מיכל זלשטובער זצוק"ל. ער איז אבער נישט אנגענומען געווארן דורך הרה"ק רבי מיכל, ווייל הרה"ק רבי מיכל האט אויף אים גוזר געווען אליין צו ווערן א רבי.

גאנץ שנעל איז דער הייליגער נאמען פון הרה"ק רבי שלמה קארלינער ארויס אין די וועלט און ביי זיין טיר אין קארלין האבן זיך גענומען שטופן טויזענטער אידן. די גאר גרויסע מופתים וואס הרה"ק רבי שלמה האט כסדר באוויזן האבן אפגעקלינגען אין דער גאנצער וועלט. נאך צען יאר האט הרה"ק רבי שלמה צוליב די גרויסע רדיפות וואס ער האט געליטן, זיך אוועקגעצויגן פון קארלין, און ער האט זיך באזעצט אין שטאט לודמיר.

אין יאר תקנ"ב האט צווישן פוילן און רוסלאנד געהערשט גרויסע אומרוען, אום חודש תמוז האבן די קאזאקן איינגענומען דעם שטאט לודמיר. א טאג נאכדעם איז געווען שב"ק, און די קאזאקן זענען ארומגעגאנגען אין שטאט און אנגעזייט חרבנות, און הרה"ק רבי שלמה איז געשטאנען אינמיטן זאגן קדושת כתר מיט גרויס דביקות. פלוצלים האט זיך א קאזאק מיט'ן נאמען "רמילוס" ימ"ש אוועקגעשטעלט ביים פענסטער און ער האט געצילט אין ריכטונג פון הרה"ק רבי שלמה. די חסידים האבן זיך שטארק דערשראקן דערפאר און ווי נאר מ'האט אויפגעוועקט הרה"ק רבי שלמה פון זיין הייליגן דביקות, האט דער רשע אויסגעשאסן א קויל און עס איז רח"ל אריין אין דעם הייליגן גוף פון הרה"ק ר' שלמה הי"ד.

שפעטער האט הרה"ק רבי שלמה געזאגט אז ווען מען וואלט אים נישט אויפגעוועקט פון זיין דביקות וואלט קיין שום כח נישט שולט געווען אויף אים. די קויל איז געבליבן אין זיין הייליגן גוף, און מ'האט אים געלייגט אויפ'ן בעט, און די גאנצע צייט האט יעדער געקענט פועל'ן וואס מ'האט נאר געוואלט. מיטוואך איז דער קויל ארויסגעפאלן פון אנדערן זייט און האט אדורכגעלעכערט די בעט! און זיין הייליגע נשמה איז ארויף לגנזי מרומים תיכף דערנאך האבן זיך אויפגעהערט די שיסערייען אין שטאט.

צדיקים האבן געזאגט אז הרה"ק רבי שלמה קארלינער זיע"א איז געווען די נשמה פון "משיח בן יוסף", ווי עס שטייט אז אויב אידן וועלן נישט זוכה זיין וועט א גרויסע רשע 'רומילוס' אומברענגען משיח בן יוסף.

דער הייליגע קארלינער האט איבער געלאזט דריי תלמידים שרפי מעלה וואס האבען ממשיך געוועהן בדרכי רבם הקדוש, דער ערשטע איז הרה"ק רבי אשר מסטאלין זיע"א וואס ווערט גערופען די גרויסע סטאלינער און פון איהם איז נמשך שלשלת קארלין - סטאלין עד היום הזה. דער צווייטע איז געוועהן הרה"ק רבי מרדכי מלעכעוויטש זיע"א וואס פון איהם קומט ארויס פארשידענע חצרות וואס זענען ממשיך בדרכו הק' אזוי ווי קאברין, סלונים און נאך. די דריטע תלמיד איז געוועהן הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זיע"א וואס זיין תלמיד רביה"ק רבי יהודה צבי מסטרעטין זיע"א האט ממשיך געוועהן מיט דער דרך וואס ציהט זיך ווייטער עד היום הזה.

המשך אויף פאריגע עמוד

זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

גליון השבוע יצא לאור לזכר ולע"נ ר' יוסף צבי בן הרב חיים יואל לאקס ז"ל נכד רביה"ק רחמ"ט מסטרעטין זללה"ה נפטר י"ד אלול תשפ"ג לפ"ק, תנצב"ה		לקיים בנו חכמי ישראל לבריאות הגוף והנפש בשלימות בתשח"י אמן: מרת משה בן ריזל שליט"א [מקאלוב]. מרת דוד בן סימא מירל שליט"א [מוזיניץ - לאנדאן].					
פרשת פנחס - מטו"מ	ש"ק - כ"א תמוז	יום א' - כ"ב	יום ב' - כ"ג	יום ג' - כ"ד	יום ד' - כ"ה	יום ה' - כ"ו	עש"ק - כ"ז
הילולא דצדיקיא	רבי אליהו בעל שם מורמייזא זיע"א	רבי שלמה מקארלין הי"ד - זיע"א	רבי משה קורדובירו זיע"א הרב"ק	רבי יצחק יואל מקאנטיקוויזא זיע"א	רבי מאיר מאפטא זיע"א האור לשמים	רבי אהרן יצחק אהרן מראדאשין זללה"ה	יוסף הצדיק בן יעקב אבינו משבטי יה ע"ה
רבי אברהם מתתיהו משטעפינעשט זיע"א	רבי ישראל יוסף מראדאשין זיע"א	רבי דוד מקאצק זיע"א	רבי יעקב יוסף השני מאוסטראה זיע"א	רבי יעקב יוסף הרב הכולל בני יארק	רבי ישראל יהושע טרונק זיע"א האון מקוטנא	רבי משה חיים טויב מוזיטשויב זיע"א	רבי משה חיים טויב מוזיטשויב זיע"א
רבי אלעזר מפאלטישאן זיע"א	רבי נחמי אלטער מגור זיע"א	רבי אברהם יוסף מראדאשין זיע"א	רבי פנחס שלום מקאסאן זיע"א	רבי יעקב יואל מקאנטיקוויזא זיע"א	רבי יעקב יוסף זיע"א	רבי שמואל אהרן ראבין מקארטשין זיע"א	רבי שמואל אהרן ראבין מקארטשין זיע"א
	רבי רביה"ק רבי יצחק אייזיק מסטרעטין זללה"ה	רבי אברהם יוסף מראדאשין זיע"א	רבי פנחס שלום מקאסאן זיע"א	רבי יעקב יואל מקאנטיקוויזא זיע"א	רבי יעקב יוסף זיע"א	רבי שמואל אהרן ראבין מקארטשין זיע"א	רבי שמואל אהרן ראבין מקארטשין זיע"א

מרכז חסידי סטרעטיין

ע"ש מרנן רבותינו הקדושים מסטרעטיין זללה"ה

תאו ואיתכנשו להילולא דרבי

ביום א' פרשת מטות מסעי - כ"ב תמוז הבעל"ט יחול היומא דהילולא קדישא של האי צדיק נשגב וקדוש עליון, אספקלריא המאירה, בוצינא קדישא, חסידא ופרישא, פועל ישועות בקרב הארץ, רבים נהרו לאורו והתחממו לתפלותיו הנלהבות ונהנו ממנו עצה ותושי', נערץ ונקדש בפי אלפי חסידים ואנשי מעשה ובקרב צדיקים וקדושים נתקדש, שר התורה בנגלה ובתורת הנסתר לו עשר ידות, חיבר ספה"ק ק"ן צפור על ק"ן מזמורי תהלים בדרך הנסתר ויהללוהו צדיקים וגדולי הדור

אדוננו מזרינו ורבינו הרב הקדוש והטהור רבי יצחק אייזיק מסטרעטיין זללה"ה

בן הרב הקדוש רבי יהודה צבי [השני] מסטרעטיין זללה"ה
ורבים נושעו אצל מקום מנוחת קדשו בכל הענינים.

ביום א' פרשת מטו"מ - כ"ב תמוז הבעל"ט יחול היא"צ ה'77 של הרבי הקדוש

וזמקומו יעתיר עבור כל הבאים לשפוך צקון לחשם ביומא דהילולא

GPS Address: 104 Deans Rhode Hall Rd. Monmouth Junction - New Jersey 08852. [סמוך ונראה לבאנוב]

ניתן להתקשר למספר הטלפונים הרשומים למטה להזכרה ופ"נ והדלקת נר על הציון במחיר של ח"י דאלער \$18.

יהא ניתן להשיג הספה"ק קן ציפור מרבינו הקדוש בעל ההילולא ושאר ספרי רבוה"ק בבית החיים. יהא שאטער לחסות מזרם וממטר, מזונות ושתי' קרה להחיות נפש כל חי לע"נ רביה"ק זללה"ה.

ווער עס איז זיך משתתף אין די סכום פון \$200 וועט באקומען א שיינע געשאנק ווער עס וויל א זכות אין משתתף זיין אין די הוצאות היום זאל מוחל זיין רופען די נומבערס: 347-489-1778 [יש אפשרות לשלם למספר זו ע"י Zelle] 848-346-9376. אין פריעדיגע יאהרן האבען די נדיבים בעם וואס האבען משתתף געוועהן, געזעהן גרויסע ישועות!

זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הק' מאיר אורי הלוי גאטעסמאן נכד אדמו"ר הקדוש מהרי"א מסטרעטיין זללה"ה
הק' יצחק הכהן מאשקאוויטש נין ונכד לאדמו"ר הקדוש מהר"ם מסטרעטיין זללה"ה

פאר תושבי נוי יארק והגלילות: מען קען רופען דרכי נועם פאר נסיעות צום ציון
און איבער געבין די זיפ קאוד: 08852